

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Ελα μωρέ, θα μάθουν κι αυτοί

ΓΡΑΦΕΙΟ

**Λυκούργος
Λιαρόπουλος**

Ολο και πιο συχνά ακούω το «επιχείρημα» από φίλους που ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ. Όταν τους θέτεις ενόπιον αστοχιών, υπαναχωρήσεων ή και συμπεριφορών μη συμβατών, όχι μόνο με τη σοσιαλιστική ουτοπία, αλλά ακόμη και με τη δημοκρατία και την ευρωπαϊκή προοπτική, υπάρχει η απάντησή... Φλαμπουράρη. «Ε, καλά και τι έγινε; Θα μάθουν και αυτοί». Στα 40 χρόνια που, δυστυχώς, ζω την ελληνική πολιτική παράνοια, φαίνεται ότι μας κυβερνούν «σκράπες» που δεν «μαθαίνουν», εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων.

Η χώρα φαίνεται ότι προσφέρεται ως... φροντιστήριο ηγετών. Με δεδομένη την απουσία θεσμών όπως τα ευρωπαϊκά κόμματα, όπου οι πολιτικοί και οι ηγέτες αναδεικνύονται με διαδικασίες σταδιακής εκπαίδευσης στο δύσκολο έργο της δημοκρατικής διακυβέρνησης με κανόνες που τηρούνται, στην Ελλάδα «ανεβαίνουν» στην εξουσία μέ-

σω «κληρονομικού δικαιώματος» ή του κομματικού σωλήνα με κριτήριο την επιδεξιότητα στην παραχάραξη των κανόνων της δημοκρατίας. Ο λαϊκισμός, το κομματικό κράτος και ο νεποτισμός κυριάρχησαν στη νεότερη ελληνική Ιστορία.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ προέκυψε από τη συνεργασία δύο ακραία αντίθετων κομμάτων. Τη Ριζοσπαστική Αριστερά με την Εθνικολαϊκιστική Ακρά Δεξιά. Τους «ένωσαν» η δίψα για εξουσία, σε συνδυασμό με την περιφρόνηση της πραγματικότητας, όπως δείχνει και ο τρόπος με τον οποίο συνεργάζονται. Ιδιαίτερα κραυγαλέες είναι οι «εκπτώσεις» τις οποίες κάνει η Αριστερά στη στελέχωση του κράτους, όπου ξεπέρασε τα χειρότερα παραδείγματα νεποτισμού και αναξιοκρατίας. Το ίδιο και στις διαπραγματεύσεις. Μόλις προχθές ο κ. Τσακαλώτος ομολόγησε ότι έως τώρα κυριάρχησαν ο ερασιτεχνισμός και ο βολонταρισμός. Κα-

θώς το 2ο εξάμηνο προμηνύεται ιδιαίτερα δύσκολο, με την ελληνική κοινωνία να αντιμετωπίζει νέα σκληρότερα μέτρα, ο πολίτης θα διερωτάται: Όλα αυτά έγιναν για να γίνει η φιλενάδα ή ο σύτρωφος υπουργός ή διοικητής;

Εδιώξαν με την ψήφο μου τους «μνημονιακούς» για να φορτωθώ χειρότερο Μνημόνιο; Είναι αριστερή πολιτική η κολεγιά με τον Πούτιν, η ψευδολογία και η υποδοχή «λειψάνων» με τιμές αρχηγού κράτους; Και αν αληθεύει ότι αυτό που «έφαγε» τους προηγούμενους ήταν ο ΕΝΦΙΑ, ποιος θα τον ξαναπληρώσει μαζί με αυξημένες «εισφορές αλληλεγγύης»; Είναι όλα αυτά ερασιτεχνισμός και έλλειψη εμπειρίας; Οχι βέβαια, γιατί ο επαγγελματισμός και η εμπειρία δεν εξαφανίστηκαν από τη χώρα. Είναι δυστυχώς το «τίμημα» που πληρώνει η χώρα καθώς η πραγματικότητα κερδίζει το παιχνίδι με την άγνοια και το ψέμα, που, ως γνωστόν, έχει κοντά ποδιάρα.

*Ομότιμος
καθηγητής
Πανεπιστημίου
Αθηνών